Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Eugenia Culinca
Dosarul nr. 2a-3843/23 (2-22122244-02-2a-11102023)

D E C I Z I E

30 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de Soloviov Victor,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, prin care acțiunea a fost admisă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica" în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP împotriva lui Soloviov Victor cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele cauzei:

La 17 august 2022, SA „Termoelectrica", în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP (în continuare APLP nr. 50/14 COOP) s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune oblică împotriva lui Soloviov Victor cu privire la încasarea de la Soloviov Victor în beneficiul APLP nr. 50/14 COOP a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 22 936,24 de lei, acumulată până în luna iunie 2022, pentru apartamentul nr. *****și în beneficiul SA „Termoelectrica" a taxei de stat în sumă de 688,10 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5202 din 1 iunie 2021, încheiat între SA „Termoelectrica" și APLP nr. 50/14 COOP, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Reclamanta a menționat că, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 6 mai 2022, creanța la consumul de energie termică constituia 325 423,88 de lei, devenind astfel debitorul SA „Termoelectrica”.

A susținut că, creanța în cauză s-a format ca urmare a neachitărilor de către proprietarii apartamentelor gestionate de către APLP nr. 50/14 COOP a consumului de energie termică prestat ca serviciu de gospodărire comunală pentru blocurile locative.

La fel, reclamanta a afirmat că, conform facturii pentru energia termică, pârâtul, Soloviov Victor, proprietarul apartamentului nr. 34 din șos. Hîncești 55/3, mun. Chișinău, a acumulat până în luna iunie 2022 o datorie pentru energia termică consumată în sumă de 22 936,24 de lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, s-a admis acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 50/14 COOP. S-a încasat de la Soloviov Victor în beneficiul APLP nr. 50/14 COOP datoria pentru consumul energiei termice, acumulată pentru perioada de până în luna iunie 2022, în sumă de 22 936,24 de lei. S-a încasat de la Victor Soloviov în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 688,10 de lei, cheltuielile legate de înștiințarea publică a pârâtului în sumă de 110 de lei, în total 798,10 de lei. (f.d. 60-64)

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului:

La 25 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Soloviov Victor a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. Concomitent apelantul a solicitat repunerea în termenul de depunere a apelului. (f.d.42-45)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2023, a fost admisă cererea de repunere în termen a apelului, s-a repus apelantul Victor Soloviov în termen, s-a ridicat cauza de la examinare în ordine de apel și s-a remis Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pentru întocmirea hotărârii integrale (f.d. 54-57), iar după redactarea hotărârii integrale dosarul a fost remis Curții de Apel Chișinău spre examinare.

La 30 octombrie 2023, Soloviov Victor, reprezentat de avocatul Gheorghe Sorici a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023. (f.d. 69-79)

La 2 noiembrie 2023, avocatul Gheorghe Sorici, în interesele lui Soloviov Victor a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023. (f.d.84-93)

La 2 noiembrie 2023, Soloviov Victor a depus cerere de scutire de la plata taxei de stat. (f.d. 80-83)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2024, s-a admis cererea depusă de Soloviov Victor cu privire la scutirea acestuia de la plata taxei de stat. S-a scutit apelantul de la plata taxei de stat în sumă de 516,07 de lei la depunerea apelului, s-a primit spre examinare în procedură scrisă cererea de apel declarată de Soloviov Victor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023. (f.d. 97-101)

La 15 octombrie 2024, prin e-mail, avocatul Ina Bodean, în interesele lui Soloviov Victor a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, și remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 119-122)

Argumentele părților:

În motivarea apelurilor motivate din 30 octombrie 2023, 2 noiembrie 2023 și 15 octombrie 2024, apelantul și reprezentanții săi, au indicat dezacordul cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, deoarece o consideră ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Au menționat că, prima instanță a admis erori la procedura de citare, cauza fiind judecată de instanță în absența apelantului/pârât, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, adoptând, astfel, o hotărâre cu încălcarea normelor procedurale.

La fel, au mai notat că, deși la materialele dosarului se regăsește o pretinsă citație dintr-un ziar, care este cu un profil de știri, acesta este unul desuet, nefiind răspândit nici la nivel republican, nici la nivel local.

Apelantul a susținut că, adresa de domiciliu a acestuia era cunoscută de reclamantă (vezi anexa nr.1 - cererea pârâtului/apelantului din 6 septembrie 2002 împotriva Consiliul de administrare APLP nr.50/14, în care este indicat locul său permanent de trai, mun. *****). Adresa de domiciliu a pârâtului putea fi precizată cu ușurință și prin solicitarea informației de la Agenția Servicii Publice.

În acest context, atrage atenția instanței de apel și asupra modului, în care a fost efectuată așa-numita „citare legală” a pârâtului/apelant, cu încălcarea flagrantă a normelor procedurale de către instanța de fond, manifestată prin examinarea cauzei în lipsa pârâtului, contrar principiului de contradictorialitate și egalitate a părților în drepturile procedurale.

Astfel, apelantul a fost lipsit de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept, care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Prin inacțiunile sale, instanța de fond nu a creat și nu a asigurat condiții pârâtului pentru exercitarea drepturilor sale procedurale pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei, examinând cauza în absența acestuia și

defavorizându-l în raport cu reclamanta, prin ce a fost încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

În circumstanțele de drept și de fapt menționate, consideră că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023 este una ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, cauza urmând a fi remisă spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Suplimentar, a menționat și faptul, că reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a litigiului, or, la materialele cauzei lipsesc careva dovezi în acest sens, iar legislația procedurală, prin prisma art. 166, 169 și 170 ale Codului de procedură civilă, instituie anumite cerințe pentru realizarea dreptului la acțiune, adică pentru intentarea unui proces civil - respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, dacă pentru un astfel de litigiu îndeplinirea acestei proceduri este prevăzută de lege sau de contractul părților.

A susținut că, neprezentarea de către reclamantă a dovezilor care să confirme că acesta a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, prevăzută de lege, pentru categoria respectivă de cauze sau de contractul părților, constituie temei de restituire a cererii.

Nerespectarea acestei proceduri de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere de către reclamant, or lipsa unei condiții necesare pentru realizarea dreptului la acțiune, are ca consecință restituirea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 170 alin. (1) lit. a) Cod procedură civilă sau scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol în temeiul art. 267 alin. (1) lit. a) Cod procedură civilă, deoarece în prezent respectarea acestei condiții este impusă prin lege.

A remarcat că, la 6 septembrie 2002 pârâtul/apelant a comunicat președintelui Consiliului de Administrare APLP 50/14 despre locul său permanent de domiciliu (mun. *****), iar în toată perioada respectivă (2002 - până în prezent), apelantul nu a recepționat nicio factură sau careva reclamație privind existența datoriei pentru un pretins consum de energie termică.

Astfel, a considerat aplicabile în speță prevederile art.385 lit. e) Cod procedură civilă. Un alt aspect important, omis de către instanța de fond la examinarea cauzei, este faptul, că o parte din pretinsa datorie, pe care își întemeiază pretențiile reclamantul/intimatul, este prescrisă conform art. 391 alin.(1) Cod civil și nu poate fi înaintată spre încasare.

La fel, instanța de fond la emiterea hotărârii, supuse controlului ierarhic superior, nu a ținut cont de faptul că, la 8 iunie 2010 a fost emisă o încheiere de către Judecătoria Centru, privind acceptul renunțării la acțiunea înaintată de către APLP 50/14 împotriva lui Soloviov Victor, menționând în partea descriptivă, că ultimul nu are datorii pentru încălzirea termică, or conform art.265 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul, în

care, într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți (vezi Anexa nr. 6).

Cât privește fondul cauzei, atrage atenția instanței de apel că, temei de casare integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, constituie și faptul, că la adoptarea hotărârii de către instanța de fond nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, precum și circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Prin § 61 din Hotărârea Curții Constituționale nr.4/2022, Curtea acceptă, că obligația de a plăti pentru încălzirea, care trece prin țevile comune, impusă persoanelor ale căror apartamente sunt deconectate total sau parțial de la sistemul centralizat de încălzire poate fi considerată ca realizând scopul legitim al împărțirii sarcinilor financiare, legate de costul încălzirii spațiilor comune ale blocurilor (subsoluri, etaje tehnice, scări, holuri etc.), dacă acestea există și sunt încălzite.

La caz, reclamanta/intimată SA „Termoelectrica” nu a demonstrat existența în blocul locativ din mun. *****, a subsolului, etajului tehnic și a încălzirii acestor spații comune.

De asemenea, reclamanta nu a demonstrat, care este cantitatea de căldură de care beneficiază efectiv apartamentul nr.34, nu a probat încălzirea lui de la etajul tehnic și nici de la subsolul blocului, care-i, în eventualitatea existenței, cantitatea de căldură, primită de apartamentul în cauză, ținând cont de faptul, că acesta se află la etajul 9 din cele 9, iar apartamentele cu care se învecinează (nr.35 lateral și nr.30 inferior) sunt debranșate de la sistemul centralizat de încălzire.

La pct. 69 din Hotărârea nr.4/2022, Curtea Constituțională a remarcat, că normele contestate stabilesc o obligație generală de achitare a serviciilor de încălzire în cazul apartamentelor deconectate de la sistemul centralizat de încălzire fără a lua în considerări circumstanțe specifice ale fiecărui caz particular, cum ar fi: căldura, de care beneficiază în mod efectiv un apartament deconectat integral sau parțial, celelalte apartamente conectate, existând riscul ca acestea să fie dotate cu mai multe calorifere, decât numărul standard, însă plătind o sumă fixă; faptul că un apartament deconectat poate fi situat la parterul unui bloc rezidențial - deci poate să nu beneficieze de aceeași căldură ca alte apartamente deconectate, situate la etaje superioare; faptul, că un apartament deconectat poate fi situat în extremitatea unui bloc rezidențial și că, astfel, nu beneficiază de aceeași căldură „indirectă”, pentru că nu se învecinează cu alte apartamente, conectate la sistemul centralizat de încălzire; faptul că unele apartamente deconectate au sisteme autonome de încălzire, ca în cazul nostru (vezi anexa nr.9 - procesul-verbal „Termocom” din 25

octombrie 2010 și anexa nr.11 - scrisoarea APLP nr.50/14 către Pretura Centru nr.170 din 5 martie 2013) și că nu se poate afirma, astfel, că aceste apartamente sunt doar consumatoare „indirecte” de căldură; faptul că unele clădiri nu dispun de etaj tehnic, de subsol ș.a.

Conform pct.71 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 4/2022, Curtea a statuat că, modul, în care sunt redactate prevederile punctelor 8, 81, 82, 83, 84 și 86 din Anexa nr.7 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, nu permite efectuarea unor calcule mai precise, raportate la situația concretă a fiecărui apartament deconectat de la sistemul centralizat de încălzire. La caz, reclamantul/intimatul nu a efectuat și a nu a prezentat instanței de judecată calculele exacte cu privire la existența unui pretins consum de către pârât/apelant.

Totodată, în temeiul § 57 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 10 octombrie 2013 din momentul adoptării hotărârii norma declarată neconstituțională „dispare din fondul activ al legislației”.

În temeiul § 42 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 1 octombrie 2018, „efectul dispariției normei declarate neconstituționale din fondul activ al legislației intervine începând cu data menționată în hotărâre”.

Suplimentar a menționat că, faptul deconectării integrale a ap.34 din șos. Hâncești, 55/3, mun. Chișinău, de la sistemul centralizat de încălzire se confirmă prin următoarele înscrisuri, copiile cărora sunt anexate la prezentul apel motivat: cererea lui Victor Soloviov către președintele APLP nr.50/14 din 6 septembrie 2002, actele de constatare din 26 noiembrie 2002, 30 noiembrie 2006, 10 martie 2009, cererea APLP nr.50/14 din 8 iunie 2010 cu privire la renunțarea la acțiune și încetarea procesului nr.2-2445/10 „APLP nr.50/14 vs Soloviov Victor privind încasarea sumei’, încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău nr.2-2445/10 din 8 iunie 2010 cu privire la acceptarea renunțului APLP nr.50/14 la acțiune și încetarea procesului, înregistrată la SA „Termocom” (nr. intrare 5109 din 8 iulie 2010), scrisoarea APLP nr.50/14 către SA „Termocom” nr.22-50/14 din 4 octombrie 2010 (nr. intrare 7865 din 4 octombrie 2010), scrisoarea APLP nr.50/14 către SA „Termocom” nr.23-50/14 din 5 octombrie 2010 (nr. intrare 7906 din 5 octombrie 2010), procesul-verbal privind inspectarea obiectului deconectat de la sistemul termic din 25 octombrie 2010, procesul-verbal privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire din 18 februarie 2013, scrisoarea APLP nr.50/14 către Pretura sect. Centru mun. Chișinău nr. 170 din 5 martie 2013.

Mai consideră că, instanța de fond a examinat cauza subiectiv, unilateral, fără a constata circumstanțele adevărate ale cauzei, or intimatul nu a dovedit existenta legăturii cauzale între pretinsa datorie și circumstanțele cauzei.

Prin referința depusă la 11 iunie 2024, SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. (f.d. 105-109)

Colegiul judiciar învederează că prezenta cauză cade sub incidența prevederilor art.276^2- art.276^4 Cod de procedură civilă, fapt care nu implică obligația instanței de citare a părților.

Instanța de apel a înștiințat părțile despre examinarea cauzei, în procedura cererilor cu valoare redusă, fără dezbateri publice și fără participarea părților pentru 30 aprilie 2025, ora 16:00, fapt confirmat extrasul din poșta electronică din 14 februarie 2025 ora 16:59.

Prin referința depusă la 25 aprilie 2025, SA ,,Termoelectrica" a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii instanței de fond, reieşind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate, iar în sensul art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

În baza art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate

suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că, sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art. 373 alin.(1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Colegiului civil, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Conform art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În acord cu art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică (…).

Art. 276^4 Cod de procedură civilă reglementează că, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Judecând cauza în ordine de apel, Colegiul civil a stabilit că, prin contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5202 din 1 iunie 2021,

încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 50/14 COOP, ultima și-a asumat obligația de a livra lunar energie termică tuturor sub-consumatorilor, locatari ai blocuri locative și încăperi nelocuibile din încăperile aflate în gestiune (f.d. 10-13)

Conform Listei calculului și achitării pe energia termică din 1 noiembrie 2015 până la 1 iunie 2022, la finele anului 2022, pentru apartamentul nr. 34 din șos. Hâncești 55/3, Soloviov Victor indică datoria pentru consumul energiei termice în mărime de 22 936,24 de lei, devenind debitorul SA „Termoelectrica”. (f.d. 7-8).

Din extrasul din Registrul bunurilor imobile rezultă că, proprietarul bunului imobil cu nr. cadastral ***** este Victor Soloviov, în baza contractului de donație nr. 8962 din 5 mai 2001. (f.d.6)

Conform documentului de plată eliberat de SRL „Info Bon”, plătitorul Victor Soloviov pentru ap. nr. *****, înregistrează o datorie la plata pentru consumul energiei termice și prepararea apei calde în mărime de 22 936,24 de lei. (f.d.5)

SA „Termoelectrica” a înaintat spre plată APLP nr. 50/14 COOP, conform contului de plată din 6 iunie 2022, factura de plată a datoriilor pentru energia termică în sumă de 322 416,01 de lei, inclusiv cu taxa de stat în mărime de 325 432,88 de lei. (f.d. 9)

Tot, actele cauzei denotă că, APLP nr. 50/14 COOP are în gestiune blocul locativ din mun. Chișinău, șos. Hîncești 55/3.

În acord cu art. 774 alin. (1) Cod civil, conform cărora în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În sensul art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Norma consacrată la art. 892 Cod civil stabilește că, creditorul a cărui creanţă este certă, lichidă şi exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile şi acţiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite. Creditorul nu poate exercita drepturile şi acţiunile care sunt exclusiv personale ale debitorului. Creanţa trebuie să fie lichidă şi exigibilă cel târziu la momentul examinării acţiunii. În raporturile dintre creditorul care acționează pe cale oblică și debitorul său se aplică în mod corespunzător dispozițiile privind reprezentarea legală.

Este relevant în speță și art. 7 alin. (2) Cod civil (în vigoare din 1 martie 2019) care statuează că, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Respectiv, în speță, se vor aplica prevederile în vigoare la momentul constituirii raportului juridic litigios, și anume, perioada 2015- mai 2022.

Aderent, art.25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002 stabilește că, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi utilizator.

La fel, inerente sunt și dispozițiile art. 37 alin. (3) Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, pe lângă plata pentru închirierea locuinţei din fondul public de locuinţe sau a locuinţei proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă şi evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deşeurilor menajere solide şi lichide, ascensor şi pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale şi necomunale, conform facturilor prezentate. La solicitarea locatarului, locatorul este obligat să prezinte bonurile de plată ce confirmă cheltuielile respective.

Mai mult ca atât, norma cuprinsă la art. 51 alin. (4) Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală.

Iar, conform pct.17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 (în continuare - Regulament), plăţile pentru serviciile locative, comunale şi necomunale se percep de la proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

În corespundere cu pct. 18 din Regulament, proprietarii, chiriașii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc achită plăţile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată. [...]. Instanța învederează faptul că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriaşii şi locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine şi încăperilor nelocative), aceştia din urmă sunt obligaţi să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Reglementări similare rezultă și din art.25 alin. (5) din Legea nr.1402 din 24 octombrie 2002, în care se stipulează că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)-(4).

La rândul său, în condițiile alin. (2)-(4) al normei citate reglementează că, acţiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privinţa consumatorilor care nu achită serviciile prestate, inclusiv acţionarea în judecată.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond, de admitere a acțiunii, una întemeiată.

Or, instanța de fond, justificat a dedus că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, iar lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligaţia de a achita serviciul prestat.

Așadar, Colegiul civil apreciază ca fiind declarativ argumentul apelantului Soloviov Victor precum că, în parte pretențiile sunt prescrise, or, în condițiile în care nu a fost solicitată ridicarea excepției de tardivitate, prin prisma art. 186^1 alin.(1) Cod de procedură civilă, această instituție este inaplicabilă, din oficiu, de către instanța de judecată.

La fel, instanța de apel constată cu certitudine că, Victor Soloviov, este debitorul APLP nr. 50/14 COOP și înregistrează datorii la serviciile de energie termică, iar în acest sens, obligația de plată a serviciilor de care a beneficiat, îi revine proprietarului, și anume, lui Victor Soloviov.

Sub un alt aspect, prima instanță justificat a conchis că, este întemeiată pretenția SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice acumulată până în iunie 2022, la locul de consum ap. nr.***** mun. Chișinău, şi necesitatea admiterii acesteia, cu dispunerea încasării de la Victor Soloviov în beneficiul APLP nr. 50/14 COOP în mărime de 22 936,24 de lei.

Or, proprietarul apartamentului enunțat a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, iar până în prezent, **Soloviov Victor nu a contestat în ordinea și condițiile legii, ordinele de plată înaintate lunar spre achitare pentru prestarea serviciului de alimentare cu energie termică furnizată, fapt ce denotă tacit acordul acestuia cu facturile lunare recepționate.**

În același timp, nu este plauzibil argumentul apelantului indicat în cererile de apel precum că, nu a fost citat în mod legal despre data, locul și ora ședinței de judecată, or, prima instanță a citat pârâtul, la locul de consum, însă, Soloviov

Victor nu a ridicat corespondența, respectiv a fost restituită de factorul poștal cu mențiunea ,,nereclamat”. (f.d. 27)

În acest context este de notat că, pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, definește trimiterea ,,nereclamată” ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Drept urmare, faptul că, destinatarul Soloviov Victor nu a solicitat ridicarea de la oficiul poștal a plicului cu copile de pe încheiere, de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate, nu poate fi imputat instanței.

Prin urmare, nefiind reclamată corespondența de către pârât, instanța de fond justificat, prin prisma art. 108 Cod de procedură civilă, a purces la citarea publică a pârâtului/apelant, Soloviov Victor, în ediția nr.18 (904) din 18 mai 2023 a publicației ,,Ziarul de Gardă” (f.d. 33), publicație care acoperă întreg teritoriu Republicii Moldova, or, ultimul nu a reclamat corespondența expediată la adresa locului de consum.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat de către apelant precum că, SA „Termoelectrica” nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, or, prin facturile primite lunar la consumul de energie termică, proprietarul imobilului a fost informat despre datoria pe care o înregistrează, dânsul cunoscând despre obligația de plată lunară pentru serviciile comunale.

În plus, este inerent art. 863 alin. (1) lit. b) Cod civil, care stipulează că, în cazul în care termenul de executare a obligației rezultate dintr-un contract între un profesionist și un consumator nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, consumatorul trebuie să plătească profesionistului în termen de 30 de zile de la data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată. Cu toate acestea, dacă consumatorul a primit cererea de plată înainte să primească prestația, dacă nu a primit nicio cerere de plată ori dacă data primirii cererii de plată nu este certă, termenul de 30 de zile curge de la data primirii de către consumator a prestației.

Respectiv, se deduce că, pârâtul lunar a recepționat facturile de plată pentru consumul energiei termice, astfel, nu este necesară respectarea procedurii prealabile în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

Totodată, facturile/conturile de plată prevăd data-limită de achitare a energiei termice consumate lunar, ceea ce denotă că, pârâtul a cunoscut despre soldul datoriei, precum și data scadentă a acestora și urmează să execute obligația de plată în raport cu facturile recepționate.

Suplimentar, instanța de apel va evidenția și faptul că, apelantul anterior la fel pentru datorii la energia termică a fost acționat în judecată, deși la 8 iunie 2010 a fost emisă încheierea de încetare a procesului inițiat de APLP nr. 50/14 împotriva

lui Soloviov Victor, în cadrul căruia s-a solicitat la fel încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, dar pentru o altă perioadă, decât cea vizată în prezenta speță (1 noiembrie 2015-1 iunie 2022), nu îl degrevează pe apelant de achitarea noi datorii formate.

Prin urmare, **ținând cont de specificul cererilor cu valoare redusă**, care, în mod primordial și principal, derivă din raporturi obligaționale, **este inacceptabil ca pârâtul să nu fie conștient despre consecințele juridice ce urmează să survină din cauza neonorării obligațiilor contractuale**, fiind și cel din urmă care trebuia să prevadă, în mod rezonabil, că creditorul va face uz de dreptul său de a iniția un proces judiciar (*cauza Lekic c. Sloveniei (Marea Cameră), 11 decembrie 2018, §102).*

Colegiul apreciază critic argumentul apelantului precum că, din momentul deconectării apartamentului de la sistemul de încălzire nu avea nicio obligație de a achita costul acestui serviciu.

Or, conform pct.8[1] din Condițiile deconectării/reconectării individuale de la sistemul de încălzire, Anexa nr.7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă (în vigoare la momentul constituirii raportului juridic litigios) (în vigoare la data depunerii acțiunii - 17 august 2022), se indică expres că, **în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului** (încăperii locuibile în cămine) **de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire** pentru întreținerea temperaturii constante în încăpere la un nivel de cel puțin +18°C, **consumatorul va achita plata pentru încălzire** în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15%, începând cu 1 octombrie 2012; 20 %, începând cu 01 octombrie 2013; 10%, începând cu 1 iunie 2016 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Distinct de opinia apelantului precum că, suma pretinsă de furnizor este una ilegală, în condițiile în care pct.8 și 8[1] din Condițiile deconectării/reconectării individuale de la sistemul de încălzire, Anexa nr.7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă au fost declarate neconstituționale au fost declarate neconstituționale, or, **prin hotărârea Curții Constituționale din 3 martie 2022, începând cu 1 mai 2022, aceste norme au fost declarate neconstituționale**, pe când **pretinsa datorie de** 22 936,24 de lei **s-a format până în luna mai 2022**, anterior declarării normelor respective neconstituționale.

Mai mult, este important de precizat că, hotărârile Curții Constituționale sunt obligatorii din momentul emiterii și **produc efecte doar pentru viitor, nu și pentru trecut**. Aceasta înseamnă că, odată ce o hotărâre este pronunțată, ea devine imediat obligatorie pentru toți, **dar se aplică doar situațiilor care apar după data pronunțării.**

Finalmente, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO, şi anume, cauza *Rebait şi alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*, unde Comisia a menționat că *„... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes*", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

Sintetizând cele relatate, instanța de apel conchide că, hotărârea judecătorească contestată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în apel sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe, emisă în cauză.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Soloviov Victor.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Eugenia Culinca
Dosarul nr. 2a-3843/23 (2-22122244-02-2a-11102023)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

30 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de Soloviov Victor,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023, prin care acțiunea a fost admisă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica" în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/14 COOP împotriva lui Soloviov Victor cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Soloviov Victor.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 5 iulie 2023.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu